

BUTLLETÍ

DE LA

“Institución Catalana de Historia Natural”

2.ª SÉRIE.

BARCELONA, MARÇ, de 1927.

VOL. VII.— NÚM. 3

SECCIÓ OFICIAL

SESSIÓ CIENTÍFICA DEL DIA 3 DE MARÇ DE 1927

Presidència del R. P. Jaume PUJULA, S. J.

Presidènt

Amb assistència dels membres senyors Mossèn BATALLER, BOLÓS, BOTEY, CODINA, CHEVALIER, GARGANTA, SALA, i VÁZQUEZ, el Sr. President obra la sessió a les 19 hores.

Actua de Secretari el Sr. BOTEY.

COMUNICACIÓ VERBAL:

Instituto Geográfico y Topográfico Provincial. — Mossèn BATALLER dona compte de que en els periòdics s'ha anunciat la fundació d'un «Instituto Geológico y Topográfico Provincial» adscrit a la càtedra de Geografia Física i Geologia dinàmica i estratigràfica de l'Universitat de nostra Ciutat.

TREBALLS ORIGINALS: M. CHEVALIER: Sobre la cariocinesis.—R. P. PUJILA, S. J.: El mucilago de la semilla de «*Ocimum basilicum*».—J. HOMEDES: Nueva interpretación de los corpúsculos conceptuados como cromosomas errantes.

No havent més assumptes per a tractar el Sr. President aixeca la sessió a les 19 hores, 45 minuts.

Tècnica de coloració amb l'eosina en els objectes fixats en formol

per

F. X. FARRERONS

El formol és dels principals fixadors que s'usen en tècnica microgràfica. Es pot dir que és l'únic quan les peces fixades s'han de tallar per congelació. No en và el seu us és tan extès, presenta moltes ventatges i molt pocs inconvenients. Entre les primeres s'ha de fer notar el seu poder de precipitació, és a dir, el molt poder de coagulació que presenta envers els albuminoids que constitueixen el protoplasma. FISCHER ha sigut el qui ha estudiat aquest poder de precipitació dels fixadors, col·locant al formol entre el grup de fixadors més complets o sigui aquells que precipiten l'àcid nucleic, l'albumosa i les seroalbumines, seguint aquestos precipitats insolubles en excés de fixadors i en l'aigua. Es de notar també el seu gros poder de penetració i una qualitat essencialíssima que és de deixar el protoplasme químicament invariable.

Al costat de totes aquestes aventatges hi ha tan sols un inconvenient; el seu poder reductor, més veurem més endavant que aquest pot ésser fàcilment solventat.

La majoria dels fixadors usuals són fixadors oxidants, havent-ni un nombre molt reduït (alcohol etilic, alcohol metilic, acetona i formol,) que són fixadors reductors. Es dir que els fixadors, els podem dividir en oxidants i reductors. Els primers són aquells que en contacte dels teixits els oxiden, combaten les seves propietats reductores que aquestos presenten «per se» i fan que siguin fàcilment coloretjats. L'altra grup de fixadors son aquells que agafen oxigen dels teixits i favoreixen la seva acció reductora.